

24th January 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

வேண்டும். அது சைக்காலஜி. இந்த சைக்காலஜியைப் புரிந்து 12-00 கொள்ளாமல், ஆனால் கட்சியிலிருப்பவர்கள் சொல்வார்களானால் noon அவர்களுடைய கருத்தை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, என்னுடைய நோக்கம், ஒரு வகுப்புக்கு ஒரு ஆசிரியர் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான். அமைச்சர் அவர்கள் சொல் லும் நேரத்தில், அடுத்துவரும் உத்தரவில் அப்படிப்பட்ட நிலைமை உருவாக்கிவிடும். அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பை உண்டாக்குவோம் என்று சொன்னார்கள்.

இரண்டாவது வகுப்புவரைக்கும் துவக்கப் பள்ளியிலே வைத்து விட்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, வகுப்புகளை உயர்துவக்கப்பள்ளிக்கோ, உயர்நிலைப்பள்ளிக்கோ கொண்டுசெல்லவேண்டும் என்பது என் நோக்கமென்று, இருபத்தெட்டு கோடி ரூபாய் இப்போதே செலவாகிறது. ஆசிரியர் மேற்கொண்டு செலவே சூதாக என்று காரணம் காட்டுவார்கள் என்பதாலும், வகுப்புக்கு ஒரு ஆசிரியர் வீதம் ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் வைக்கலாம் என்பதாலும் நான்காவது, ஐந்தாவது வகுப்புகள் உயர் துவக்கப்பள்ளியில் இருக்கவேண்டும் என்று கருத்து, ஐந்தாம் வகுப்புவரை துவக்கப் பள்ளிகளின் பொறுப்பாகும் என்ற கருத்துக்கு எந்தவிதத்திலும் மாறுபட்டது இல்லை. துவக்கப்பள்ளிகளில் ஐந்தாவது வகுப்பு வரை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. உயர் துவக்கப்பள்ளி என்று சொன்னால்தான் குற்றச்சாட்டு வருகிறது என்றால், ஐந்து ஊர்களுக்கு ஒரு பள்ளியில் மட்டுமே ஐந்தாவது வகுப்புவரைக்கும் வைக்கக் கூடிய நிலையை உருவாக்கின்டால் போதும். இப்படி மாற்றிக் கொண்டால்கூட அந்த நிலைமை உருவாக்கிவிடும். எப்படியும் ஒரு வகுப்புக்கு ஒரு ஆசிரியர் இருக்கவேண்டும். முப்பத்தைந்து மாணவர்களை வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஆசிரியரால் சொல்லிக் கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கும்போது, பல வகுப்புகளுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்றால் நிச்சயமாக நாம் நினைக்கும் பயன் உருவாகாது என்ற காரணத்திற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தேன். அடுத்து வருகின்ற திட்டத்தில் அந்த நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில்தான் இந்த தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தேன். அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அந்த உறுதியை நாளாவட்டத்தில் நிறைவேற்றி வைப்பார்கள் என்ற நம்மிக்கையோடு என்னுடைய தீர்மானத்தை நான் வழ்பூறுத்தவில்லை என்று தெரிவித்து என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

The resolution was by leave withdrawn.

(4) AMENDMENT OF THE CONSTITUTION OF INDIA FOR RENAMING THE STATE OF MADRAS AS 'TAMILNAD'

SRI RAMA ARANGANNAL : Sir, I move—

"This House recommends to the Government to urge upon the Government of India that the name of Madras State be changed into Tamilnad by bringing in suitable legislation as provided for in the Constitution of India."

The resolution was duly seconded.

[24th January 1964]

MR. SPEAKER : Resolution moved—

" This House recommends to the Government to urge upon the Government of India that the name of Madras State be changed into Tamilnad by bringing in suitable legislation as provided for in the Constitution of India."

I am to add that the discussion on this resolution must be finished within half an hour, viz., before 12-30 p.m. since we are to have a discussion for short duration under rule 57 of the Assembly Rules from 12-30 p.m. to 1-30 p.m.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, இது மிக மிக முக்கியமான தீர்மானம் என்பதை இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற அத்தனை பேரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தத் தீர்மானம் இதே மாரமன்றத்தில் 1961-ஆம் ஆண்டு விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் கவனப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன். மீண்டும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் இங்கே கொண்டுவருவதற்குக் காரணம், கடந்த செப்டம்பர் 5-ஆம் தேதியன்று டில்வி ராஜ்யசபையில், 'சௌன்னை' என்ற பெயரை மாற்றி 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று அங்கே கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவரான திரு. புபேஷ் ரூபதா அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்ததும் அந்தத் தீர்மானத்தினாலும் பதிலளித்த இந்திய அமைச்சர்களில் ஒருவரான திரு. ஹஜர்நவிஸ் அவர்கள், இந்தத் தீர்மானம் மாநில சர்க்காரிலே விருந்து வரவேண்டும் என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதையும் கண்டபிறகே நம்முடைய மாநில அரசுக்கு ஒரு கெட்ட பெயர் வந்துவிடக்கூடாது, தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற அத்தனை மக்களும், அத்தனை கட்சிக்காரர்களும் நல்ல காரியங்களைச் செய்வதிலே தயாராக இருக்கிறவர்கள் என்பதை, நம்முடைய புதிய முதல மைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிற நேரத்திலே அந்த எண்ணம் அங்கே வலியுறுத்தப்படவேண்டும் என்பதற்காகவே நான் இந்தத் தீர்மானத்தை மீண்டும் இந்த மன்றத்தின்முன் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்.

'தமிழ்நாடு' என்ற பெயர் வைக்கவேண்டும் என்பதிலே யாருக்கும் எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இருப்பதற்கு வழி யில்லை. அதிலும், கடந்த முறை இதே மன்றத்தில் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள், திருவள்ளுவருடைய உருவப்படத்தை வைக்கவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சியிலேயிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட அந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்று அந்த உருவப்படம் நம்முடைய பிரதமமந்திரி அவர்களால் இங்கே திறக்கப்பட இருக்கிறது என்ற நல்ல செய்தியை நாடு பெற்றிருக்கிறது. இப்படித்தமிழை வளர்க்கவேண்டும், தமிழனர்ச்சியை வளர்க்கவேண்டும் தமிழுக்கு நல்ல மதிப்பு அளிக்கவேண்டும் என்ற கருத்தீரை எல்லாரும் கொண்டிருப்பது மட்டுமல்ல, தமிழைத் தெய்வத்தோடு ஒப்பிட்டு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் செல்கின்ற இடங்களை வெல்லாம் பேசிவருகிறார்கள். தமிழைத் தெய்வம் என்று ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய நாம், நாம் வாழும் தமிழ் மாநிலத்தை அந்த

24th January 1964] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

தெய்வத்தினுடைய கோயில் என்று ஒப்புக்கொள்வதற்குத் தயங்க மாட்டோம். அப்படிப்பட்ட கோயில் அதற்குரிய பெயரோடு அழைக்கப்படவேண்டும். அப்படி அழைக்கின்ற காரணத்தினாலே, நாமெல்லாம் இழந்த, அல்லது இழந்துகொண்டிருக்கிற அந்தப் பெருமையைப் பெறவேண்டும் என்பதற்காகவே நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருகிறேன். அதிலும், தங்களுடைய அனுமதியின்பேரில், ராஜ்யசபையில் அமைச்சர் திரு. ஹஜர்னவில் அவர்கள் குறிப்பிட்ட வாசகத்தை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். திரு. புபேஷ் குப்தா அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லிய நேரத்தில்—

"He also said that it was for the State Government to decide the name they should have."—

என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல.

"If at any time the State Government express their opinion in favour of any change, it would receive due consideration of the centre and until then the *status quo* should continue."—

என்றும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசு 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் மாற்றவேண்டுமென்று விரும்பினால் அந்த விருப்பத்தை ஏற்று, இந்திய அரசியலமைப்பின் மூன்றாவது ஷரத்தில் அதற்கான திருத்தம் செய்யப்படும் என்று அவர்கள் அங்கே உறுதியளித்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே நாம் நல்ல சந்தர்ப்பத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். நம்முடைய இந்த மாமன்றம் இந்த நேரத்திலே 'தமிழ்நாடு' என்ற பெயரை வைக்கவேண்டும் என்ற முடிவு எடுக்குமானால் அதை ஆட்சேபிக்கின்றவர்கள் யாரும் இல்லை என்ற கருத்தும் தெரிகிறது. முன்பெல்லாம் இப்படித் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்தால் டில்லியில் இருக்கிற தலைவர்கள், பெரிய மந்திரிகள் ஏதாவது தவறுக்க் கருதிவிடுவார்களோ என்ற கருத்து இருந்திருக்கக்கூடும். ஆனால், இன்றைய தினம் அந்தக் கருத்தினை உருவாக்கக்கூடிய பெரிய தலைவராக இந்த மன்றத்திலே முதலமைச்சராக வீற்றிருந்த திரு. காமராஜ் அவர்களே அங்கிருக்கும் காரணத்தாலும், அவர்கள் புவனேச வரத்தில் நடைபெற்ற மகாசபையில் தமிழில் பேசியதைப் பாராட்டி நாமெல்லாம் மகிழும் தன்மையில் இருப்பதாலும், நம் முடைய தமிழர் ஒருவர் அகில இந்திய காங்கிரஸ் மகாசபைக்குத் தலைமைதாங்கி இருக்கிற இந்த நேரத்தில் நம்முடைய தமிழுக்காகப் பாடுபடுகின்ற நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தீர்மானத்திற்கு முழு ஆகரவை அளிக்கவேண்டும். நாளை மறுதினம் குடியரசு விழாவைக் கொண்டாட இருக்கிறோம். குடியரசு தின விழா சாதாரண சம்பவமாகவே கருதப்பட்டுக்கொண்டு வரப்படுகிற இந்த நேரத்தில் என்னுடைய கோரிக்கையை ஏற்று, "தமிழ்நாடு" என்ற பெயர் வைக்க நான் சம்மதிக்கிறேன், அந்த இனிய தமிழ்லேயே இனிமேல் எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் அந்தப் பெயரே குறிக்கப்படும், இந்த மாநிலத்திற்குத் "தமிழ்நாடு என்ற பெயரே விளங்கும்" என்று அறிவிப்பார்களானால், அதை விடப் பெரிய குடியரசு தினப் பரிசாக வேறு எதுவும் அமைய முடியாது என்று நான் கூறிக்கொள்கின்றேன்.

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [24th January 1964]

இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி, இந்தப் பெயர் தேவையா, இதை வைக்கவேண்டுமா, இதை வைத்தால் வெளிநாடுகளுக்கெல்லாம் செல்கிறவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்குமே என்று ஒரு தடவை முன்பு வாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் தகுந்த பதில்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் நம்முடைய உணர்ச்சியையும் நம்முடைய தன்மானத்தையும் நமக்குள்ள பெருமையையும் காப் பாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்பதிலே அக்கறை காட்ட வேண்டுமே தவிர, மற்றவர்கள் என்ன கருதுவார்கள் என்பதைப் பற்றிக் கவலைப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்திய துணைக்கண்டத்தின் பெயரைப் 'பாரதம்' என்று மாற்றுவதற்குச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. யாருக்குத் தெரியும் பாரதம் என்று சொன்னால்? அது இன்றையதினம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டது. அதுபோல், சரித்திரத்தை எடுத்துப் பார்த்தோமானால், சாம் ராஜ்யங்கள் ஒன்றன்னின் ஒன்று மறைந்து, அவை இருந்த இடத்தில் புது நாடுகள் உருப்பெற்றிருக்கின்றன என்பதையும் நாம் அறிவோம். உட்டாமன் சாம்ராஜ்யம் இருந்த இடம் எங்கே? இன்று எத்தனையெத்தனை புதிய நாடுகள் புதிய பெயர்களோடு விளங்குகின்றன! பைசான்டைன் சாம்ராஜ்யம் என்றழைக்கப் பட்ட கீழ்ரோமானியப் பேரச இருந்த இடத்தில் இன்று அதே பேப்ரோடா நாடுகள் இயங்குகின்றன? இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஐக்கிய நாட்டு மன்றத்திலிருந்த நாடுகளினுடைய எண்ணிக்கையும் இப்பொழுது எத்தனை புதிய நாடுகள் அங்கே பங்குபெற்றிருக்கின்றன என்பதையும் நாம் நன்றாக அறிவோம். பத்து, பதினெந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, இல்லேல் என்கிற பெயர் பலருக்குத் தெரியாத, புராணத்தில் இருந்த பெயராக இருந்தது. இன்றையதினம் அந்தப் பெயர் விளங்க, ஒரு புது நாடாக, மூதர்கள் நாடாக உருமாறி இன்றையதினம் சரித்திரத்திலே ஏறி இருக்கிறது.

நேருஜி பிறந்த மாநிலம் ஐக்கிய மாகாணம் என்று அழைக்கப் பட்டுவந்தது. அந்தப் பெயரை உத்தரப் பிரதேசம் என்று மாற்றினேம். அதற்கு அருகில் இருக்கிற சென்ட்ரல் ப்ராவின்ஸ் என்று அழைக்கப்பட்டுவந்த மாநிலம் மத்தியப் பிரதேசம் என்று மாற்றப்பட்டது. அதற்கு அருகிலே உள்ள ஆந்திரம் முன்பு இல்லாத நாடு. இப்போது ஆந்திரம் என்ற அழகான பெயர் வழங்கப்படுகிறது. மராட்டியமும் முன்பு இல்லாத நாடு. இப்போது மராட்டியம் என்று மகிழ்ச்சியோடு நாம் எல்லாம் அழைக்குக்கொண்டிருக்கிறோம். அருகில் இருக்கிற குஜராத்திலும் அப்படித்தான். இப்படி ஒவ்வொரு மாநிலமும் மொழிவாரியாகப் பெயர் வைக்கப் பட்டு அழைக்கப்படுகிற காலத்தில் நம்முடைய மாநிலத்திற்கும் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்து அழைக்க ஆர்வமும், ஆசையும் இல்லாமல் போய்விட்டதா? என்ன காரணத்தினால் நாம் அதற்குத் தயங்கவேண்டும்? இதற்கு எதிராகச் சொல்கின்ற காரணம் எல்லாம் வெளிநாடுகளில் உள்ளவர்களுக்கு மெட்ராஸ் என்றால் தான் புரியும் என்பது. வெளிநாடுகளில் உள்ளவர்களுக்காவா

24th January 1964] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

நாம் வாழ்கிறோம். கனம் வெங்கட்டராமன் மேலை நாடு சென்றால் தமிழ்நாடு மந்திரி வந்திருக்கிறார் என்றும், தமிழ்நாட்டு முதல் அமைச்சர் பக்தவத்சலனார் என்றும் பிற தேசங்களில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் தமிழ்நாட்டுக் குடுமகன் என்று நம் தேசத்தைப் பாராட்டிப் புகழ்த்தக்க வகையில் என் இந்தப் பெயரை வைக்கக் கூடாது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டின் பெயரை வைத்து நம் பெருமையை உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும். நாம் யார்? நம் மொழி எத்தகையது? நம் பெருமை களை எவ்வாறு உயர்த்திக்கொள்வது என்பதில் இந்த நாட்டினர் எல்லோருக்கும் அக்கறை இருக்க வேண்டும். விவாதத்திற்காக ஏதாவது காரணத்தைக் கற்பித்துக்கொண்டு இதை எதிர்ப்பதில் பயன் இல்லை. தேனைத் தேன் என்று சொல்வதற்கு என் தயங்கம் இருக்கவேண்டும்? மானை மான் என்று சொல்வதற்கு என் தயக்கம் இருக்கவேண்டும்? அழகான மூலிலையை மூலிலை என்று சொல்வதற்கு என் தயக்கம் இருக்கவேண்டும்? அழகான தமிழ் மொழி நடமாடுகிற இந்த அரிய மாநிலத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க என் தயக்கம் காட்ட வேண்டும்? நாம் பழைய கொள்கைளிட்டு, புதுக்கொள்கைகளை ஏற்று நடத்துவதில் தயக்கம் காட்டவேண்டியதில்லை. ஒரு புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்குவதிலே நாம் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். பழைய கொள்கைகளை, பழைய வாதங்களை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிற நாம், நம்முடைய தமிழ்க்குடியின் பெருமையை நிலைநாட்டு வதற்கு ஏற்றவகையில்—நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்டிக்களிக்க முன்வரவேண்டும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கிற அத்தனை கட்சிக்காரர்களும் இதை ஆதரிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கின்ற கரோடுப் புலவர் அவர்கள் இங்கே பேசுகின்ற நேரத்தில் எத்தகைய இனிய தமிழ்க் காவியங்களை எடுத்துச் சொல்லி நம்மை மகிழ்விக்கிறார்கள். நான் அண்ணுமலை பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கின்ற காலத்திலே—காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திருமதி குழந்தையம்மாள் எத்தகைய பேசுக்கக்கூடிய இனிய தமிழிலே பேசிப் பேசிப் பெயர் வாங்கினார்கள் என்பதை அறிவேன். அதை எல்லாம் கவனிக்கின்ற நேரத்தில் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்றவர்களும் சரி, ஆளும் கட்சியில் இருக்கின்றவர்களும் சரி, இந்தத் தீர்மானத்தை முழுமனதுடன் ஒரு முகமாக ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் திருவள்ளுவர் படத்தை வைப்பதன் மூலமாக நல்ல பெருமை நமது முதல் அமைச்சருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல இந்த நரட்டுக்கு தமிழ்நாடு என்ற பெயரை அவர்கள் வைக்க முன் வந்தார்கள் என்றால் நிச்சயமாகத் தமிழ்நாட்டில் அவருக்கு நல்ல பெயர் உண்டாகும். எதிர்காலச் சரித்திரத்தில் என்றும் மங்காத புகழ் அவருக்குக் கிட்டும். ஆகவே முன்பு இருந்த பெயரை மாற்றி தமிழ்நாடு என்ற பெயரை நமது மாநிலத்திற்குச் சூட்டுவதற்கு நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களே முன்வந்து திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சபை கலைந்து செல்கிற நேரத்தில் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியுடன் செல்லவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர் இந்த மாநிலத்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [24th January 1964]

தின் பெயரை தமிழ்நாடு என்று வைக்க சம்மதிப்பதாக ஒரு சொல் சொன்னால் இந்த மாநிலமே மகிழ்ச்சிக் கடவில் ஆழ்ந்து போகும். அத்தகைய மகிழ்ச்சியையுட்டும் சொல்லி அவர்கள் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வது என்னுடைய சொந்த ஆசை மட்டும் அல்ல, இந்த மாநில மக்கள் அத்தனை பேர்களுடைய ஆசையும் ஆகும் என்று சொல்லி இந்தத் தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் உள்ளபடியே சட்டமன்ற வரலாற்றில் ஒரு சிறப்பான நாள் என்று நான் கருதுகிறேன். காரணம் இன்று எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஆரூம் கட்சி அமைச்சர் அவர்கள் முழுமனதுடன் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் இன்று இருக்கிற அரசியல் சூழ்நிலையில் இன்றைய நடவடிக்கைகள் குறிப்பிடத்தக்கது என்று நான் கருதுகிறேன். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை எதிர்த்து தோல்வி அடையச் செய்தார்கள். சுதந்திராக் கட்சி கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஏற்றார்கள் புலவர் கோவிந்தன் கொண்டுவந்த மசோதா களம் அமைச்சர் கொடுத்த வாக்குறுதியின் பேரில் வலியுறுத்தப் படாது வாபஸ் பெறப்பட்டது. எனவே நல்ல சம்பவங்கள் இன்றையதினம் நடந்து இருக்கின்றன. ஆகவே இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்ற முறை இந்த மன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது இதே கருத்தை வலியுறுத்திப் பேசினேன். அப்போது கனம் சப்பிரமணியம் அவர்கள் பதில் அவித்தபோது, “ஒரு ஜந்தாண்டு காலம் வாயை மூடிக்கொண்டிருந்தால் இந்த நாட்டுக்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்துவிடுவேன்” என்று உறுதி தந்தார்கள். அது சட்டமன்ற நடவடிக்கையிலேயே இருக்கிறது. எனவே ஜந்தாண்டு காலம் நான் வாயைப் பொத்திக்கொண்டு உட்கார்ந்துவிட்டேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் இருந்தது. எனவே இப்போது அரசாங்க சார்பில் அப்போது கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது முதல் அமைச்சராக இருப்பவர் முன்பும் இருந்தார். அதே கொள்கைகளை இவரும் பின்பற்றி வருகிற காரணத்தினால் இந்த மாநிலத்திற்கு தமிழ்நாடு என்ற பெயரை இவர் காலத்தில் வைப்பதனால் இவருக்குப் பெருமையும், புகழும் உண்டாகும் என்பது மட்டும் அல்ல. அவரது உள்ளத்திற்கும் ஒரு சாந்தி ஏற்படக்கூடிய இந்த நல்ல தீர்மானத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று பணிவோடு வேண்டிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஆதாரமாக சிலப்பதிகாரத்தைக் காட்ட முடியும். ஆனால் நேற்றே சிலப்பதி காரத்தைப் பற்றிச் சொன்னபோது, கேள்வி நேரத்தில் கனக விசயனைப் பற்றிப் படிக்கவேண்டாமென்ற முறையில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள். ஆகவே சிலப்பதிகாரத்தில்

24th January 1964] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

இருந்து சொல்லாமல் அவர் படிக்கின்ற பாரதியார் பாட்டை அவர் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாரதியார் தமிழ்நாடு தமிழ்நாடு என்ற பெயரையே தம் பாடலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கனம் மந்திரி அவர்கள் தமிழ்நாடு என்ற பெயரை ஏற்று, அதை நம்முடைய மாநிலத் திற்கு வைப்பதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை கட்சிக்குப் பயன்படுகிற பிரச்சினையாகக் கருதாமல், தேர்தலுக்குப் பயன்படுகிற பிரச்சினையாகக் கருதாமல்—இருகால் நாங்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானம் என்பதால் எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்லாம்—கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தம் முடைய வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையில் பின்னால் இந்தக் கருத்தையே குறிப்பிடுகிறேன் என்று உறுதிமொழி அளித்தாலும் நாங்கள் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளத் தயார்—அவர்களே தொண்டு வரட்டும்—எப்படியோ இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு இப்போது விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிற ஒரு தீர்மானத்தைப்பற்றிய என் கருத்தைச் சொல்ல முன்வந்தி ருக்கிறேன். சாதாரணமாக ஒரு விஷயத்தைத் தொடர்ந்தும் போது, ஒரு காரியத்தை எடுத்துக்கொள்கின்றபோது எதை எதை கவனிக்கவேண்டுமென்பதற்கு ஒரு வரையறை நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் உண்டு.

கால மறிந்தாங் கிடமறிந்து, செய்வினையின்
மூல மறிந்து விளைவறிந்து—மேலுந்தாம்
குழ்வன குழ்ந்து துணைமை வலிதெரிந்
தாள்வினை யாளப் படும்.

என்ற ஒரு அருமையான கருத்து நிதிநெறி விளக்கத்தில் காணப்படுகிறது. அதையொட்டி இப்போது கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் காண்போமானால் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கிற காலம் சரியாக இல்லை; இடமும் சரியாக இல்லை. ஆகையினாலோதான தற்போது இதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டாம் என்ற நிலையிலே நான் பேச முன் வந்திருக்கிறேன். நான் இப்படிப் பேசுவது பல பேருக்கு ஆச்சரியமாகக்கூட இருக்கிறது. அதற்குண்டான விளக்கத்தை நான்கூறப் போகிறேன். சாதாரணமாக, நாடு அல்லது தேசம் என்கின்ற இரண்டு சொற்கள் ஒரு பொருளையே குறிப்பிடக்கூடிய இரண்டு சொற்கள். தேசம் என்கின்ற சொல் வடமொழியிலிருந்து வந்தது என்றும், நாடு என்று குறிப்பிடுகிற ஒரு சொல் தமிழ் மொழியிலே இருந்து பிரிந்தது என்றும் நாம் அறிகின்றோம். சாதாரணமாக, இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்திலே 'தமிழ் நாடு' என்ற பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாரதியார்—“செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே; இன்பத் தேன் வந்து பாடிது காதினிலே” என்று கூறிய வகையில் தமிழ்நாடு என்ற பெயரை அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் இந்த நிலை

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவன்டர்] [24th January 1964]

மையை நாம் நன்கு கூர்ந்து ஆராய்வோமானால், தமிழ்நாட்டிலே பல உட்பிரிவுகள் முன்பு இருந்தது என்பதை நாம் வரலாற்றில் காண்கிறோம். சாதாரணமாக சேர நாடு என்றும், பாண்டிய நாடு என்றும், சோழ நாடு என்றும் ஆக முப்பிரிவுகள் பழைய தமிழ் கத்தில் இருந்தன என்பது நம்முடைய தமிழக வரலாற்றிலே நாம் காண்கின்ற நிலைமை. அது மட்டுமல்ல. கொங்கு நாடு என்று குறிப்பிடுகின்ற நாட்டையும் நாம் கொஞ்சம் கருத்தில் வைக்க வேண்டும். சேலம் மாவட்டம், கோவை மாவட்டம், திருச்சிராப்பள்ளியில் மேற்குப் பகுதி ஆகிய நிலப் பரப்பைக் கொண்டது கொங்கு நாடு என்று அழைக்கப்பட்டது. அந்தக் கொங்கு நாட்டிலும் உட்பிரிவுகளாக 24 நாடுகள் இருந்தன. 'நூந்தரிச..... கொங்கு இருபத்தி நான்கு நாடே' என்று அந்தப் பாட்டு முடியும். அது ஒரு அகவல் பா. அந்த 24 நாடுகளிலும்கூட உட்பிரிவுகள் உண்டு. அதற்கும் நாடு என்றுதான் பெயர். (கனம் கூட்டுறவு அமைச்சரைச் சுட்டிக்காட்டி) வருஷந்தோறும், திருமண காலங்களிலும் அவர்கள் வீட்டுக்குச் சென்று ".....இருபத்திநான்கு நாடே' என்று பாடுகிற வழக்கம் இருக்கிறது. வருஷந்தோறும் பெரிய வீடுகளுக்குச் சென்று '.....இருபத்தி நான்கு நாடே' என்று பாடுகிற வழக்கம் இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதேபோன்று தேசம் என்று சொல்லக்கூடிய ஊர்களும் இருக்கின்றன. ஈரோடு தாலுகாவில் பிரம்ம தேசம் என்ற சிறிய நிலப் பகுதி இருக்கிறது. இதையெல்லாம் அடிப்படையாக வைத்து நாம் பார்ப்போமோானால் நாடு என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு சொல்லை மொழி வழியாக எடுத்துக் கொள்வதைவிட ஆட்சி வகையாக அமைத்துக் கொண்டால்தான் அது சிறப்புடையதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். எந்தெந்தச் சமயத்தில் எந்தெந்த நிலப் பரப்பு ஒரு அரசனுடைய சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்ததோ அதற்கு ஒரு நாடு என்ற பெயர் இருந்தது. சேர நாடு, சோழ நாடு, பாண்டிய நாடு, கொங்கு நாடு என்றும், தேசம் என்றும் சிறிய நிலப்பரப்பு, பெரிய நிலப்பரப்பு எல்லாவற்றுக்குமே வழங்கி வந்திருக்கிறது. ஆகவே, நாடு, தேசம் என்ற சொற்களுக்கு ஆட்சி வகையாகப் பொருள் கொள்ளுவதே சாலப்பொருத்தமுடையதாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பாரதியார் 'செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே....' என்று சொன்னார் என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். அதே பாரதியார் தான், '30 கோடி முகமுடையாள் உயிர் மொய்ம்புற ஒன்றுடையாள்; செப்புமொழி பதினெட்டு உடையாள்' என்று கூறியிருக்கிறார். அவ்வாறு கூறும்போது நாட்டுப் பரப்பு மிக விரிந்து விட்டது. தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் 30 கோடி மக்கள் இருந்தார்கள் என்று கூற முடியாது. செப்பு மொழி பதினெட்டு உடையாள் என்று கூறுகிறார். ஆகவே, அந்தந்தக் காலத்திலே எந்தெந்த வகையிலே ஆட்சி அமைந்திருக்கிறதோ அந்த ஆட்சிக்கு உள்ளாக உள்ள நிலப் பரப்பு எவ்வாறு இருக்கின்றதோ அந்த அளவுக்கு நாடு என்றும், தேசம் என்றும் பெயர் கொள்வதுதான் மிகவும் சிறப்புடையதாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

24th January 1964] [திரு. ஏ. எஸ். தகவினைமூர்த்தி கவுண்டர்]

இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு நமது ராஜ்யபதி அவர்கள் டெல்லி நகரத்திலே ஒரு அறிய கருத்தை வெளியிட்டார்கள். அவர்கள், 'இன்றுள்ள உலகச் சூழ்நிலையில் உலக சர்க்கார் ஏற்படுத்துவதுதான் மிகவும் சாலச் சிறந்ததாகும்; அந்த உலக சர்க்காருக்காக எல்லா நாடுகளும் கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுத்து பொறுப்பை உலக சர்க்காருக்குக் கொடுத்தால்தான் எதிர்காலத் திலே உலக இயக்கம் நன்றாகச் செழுமையாக அமையும்' என்று கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம்? உலகம் மிகவும் சுருங்கி விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். உண்மையும் அப்படித்தான். அமெரிக்க நாட்டு ஐநாட்திபதி கென்னடி அவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்ட சமயத்தில் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் இருந்தேன். ஐந்தாறு நாட்கள் கழித்து என்னுடைய சிற்றாருக்குக் காலையில் போனேன். என்னுடைய ஊரில் இருக்கும் ஐநாங்கள் எல்லாம் என்றிடம் வந்து, 'கென்னடியைக் கொன்று விட்டார்களாமே! நேருஜி இன்னும் அழுது கொண்டிருக்கிறாமே!' என்று கேட்டார்கள். முன் காலமாக இருந்தால் கென்னடி கொலை செய்யப்பட்ட விஷயம் சரித்திருத்திலே வேண்டுமானால் வரும்; அதுவும் கல்லூரியில் படிக்கும்போதுதான் தெரிந்து கொள்வார்கள். இன்றே முதல் இரவு படுகொலை செய்யப்பட்டது மறு நாள் காலை சிற்றார்களிலும், கிராமங்களிலும் உள்ள மக்கள் மனத்திலே ஆழப் பதிந்து விடை கேட்கக்கூடிய அளவுக்கு உலகம் மிகவும் சுருங்கிவிட்டது. அதற்குக் காரணம் போக்குவரத்து வளர்ச்சியும், விஞ்ஞான வளர்ச்சியும்தான்.

அந்த ஒரு வகையில் பார்க்கிறபோது, இப்போது ஒரு நல்ல 12.30 p.m.
பண்டம் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதற்கு விளம்பரம் தேவையில்லை. எங்கள் ஊரில் ஒரு பழையாழி சொல்வதுண்டு. நல்ல மாடு என்றால் உள்ளுரிலேயே விலைக்குப் போகும், சந்தைக்குக் கொண்டு போக வேண்டியதில்லை என்பார்கள். நாமே விளம்பரம் செய்யவேண்டியதில்லை. சென்னை மாநகரத்தில் டாக்டர் குருவௌமி முதலியார் அந்தக் காலத்தில் இருந்தார்கள்.

MR. SPEAKER : How long will the hon. Member take?

திரு. ஏ. எஸ். தகவினைமூர்த்தி கவுண்டர் : டைம் கொடுக்கிற வரையில் நான் பேசுகிறேன். இது ஒரு பெரிய விஷயம், பேசுவதற்கு நிறைய இருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர் : இரண்டு நிமிடங்களில் முடிப்பதாக இருந்தால் கண்டின்டு செய்யலாம். இல்லாவிடில் அப்புறம் பேசிக் கொள்ளலாம்.

திரு. ஏ. எஸ். தகவினைமூர்த்தி கவுண்டர் : ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் இப்போது கூறிக்கொண்டு . . .

கனம் சபாநாயகர் : வேண்டாம், வேண்டாம். எல்லாவற்றையும் சேர்த்து அப்புறம் வைத்துக் கொள்ளலாம்.